YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)
5 päivänä kesäkuuta 1997 *

Asiassa C-105/94,

jonka Tribunale civile e penale di Ravenna (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen kyseisessä tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Ditta Angelo Celestini

vastaan

Saar-Sektkellerei Faber GmbH & Co. KG

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan tulkinnasta ja viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 (EYVL 1987, L 84, s. 1) 74 artiklan 2 kohdan c alakohdan, luettuna yhdessä yhteisön viinianalyysimenetelmistä 17 päivänä syyskuuta 1990 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2676/90 (EYVL 1990, L 272, s. 1) säännösten kanssa, tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit G. Hirsch (esittelevä tuomari) ja H. Ragnemalm,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: N. Fennelly,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Ditta Angelo Celestini, edustajinaan asianajaja Fausto Capelli, Milano, ja asianajaja Giacomo Damiani, Ravenna,

— Saar-Sektkellerei Faber GmbH & Co. KG, edustajanaan asianajaja Elena Zanni, Ravenna,

— Italian hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön diplomaattisten riita-asioiden, sopimusten ja oikeudellisten asioiden osaston päällikkö professori Umberto Leanza avustajanaan valtionasiamies Maurizio Fiorilli,

— Yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään Treasury Solicitor's Departementin virkamies Stephen Braviner,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Antonio Aresu,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Ditta Angelo Celestinin, edustajanaan asianajaja Fausto Capelli, Saar-Sektkellerei Faber GmbH & Co. KG:n, edustajanaan asianajaja Klaus Rohwedder, Mainz, Saksan hallituksen, asiamiehenään liittovaltion talousministeriön Ministerialrat Ernst Röder, Italian hallituksen, asiamiehenään Maurizio Fiorilli, ja komission, asiamiehenään Antonio Aresu, 20.6.1996 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 26.9.1996 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunale civile e penale di Ravenna on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 2.3.1994 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.3.1994, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan tulkinnasta ja viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 (EYVL 1987, L 84, s. 1) 74 artiklan 2 kohdan c alakohdan, luettuna yhdessä yhteisön viinianalyysimenetelmistä 17 päivänä syyskuuta 1990 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2676/90 (EYVL 1990, L 272, s. 1) säännösten kanssa, tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat viinintuottaja Ditta Angelo Celestini (jäljempänä Celestini), jonka kotipaikka on Barbiano di Cotignola (Italia), ja kuohuviinejä tuottava yhtiö Saar-Sektkellerei Faber (jäljempänä Faber), jonka kotipaikka on Trier (Saksa), ja joka koskee sellaisen viinin myyntiä, jonka saksalaiset viranomaiset ovat takavarikoineet ja palauttaneet Italiaan; kyseiset viranomaiset väittävät, että viiniä on laimennettu vedellä.

3 Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan asian asianosaiset tekivät vuoden 1991 tammikuussa myyntisopimuksen, jonka mukaan Celestinin piti toimittaa 10 000 hehtolitraa punaista pöytäviiniä Faberille.

4 Tuote toimitettiin kahdessa lähes yhtä suuressa erässä. Saksalaiset viranomaiset eivät tarkastaneet ensimmäistä erää, mutta ne sitä vastoin tarkastivat jälkimmäisen erän sen jälkeen, kun se oli tuotu maahan; jälkimmäisen erän mukana oli analyy-

sitodistuksia, joiden sisältöä asianosaiset eivät ole selvästi eritelleet mutta jotka eivät koskeneet veden lisäämistä viiniin. Istunnossa Saksan hallitus täsmensi, että viiniä oli ensin analysoitu perinteisillä menetelmillä ja että Trierissä sijaitseva laboratorio käytti tämän jälkeen viinianalyysimenetelmää, jota kutsutaan "viiniin sisältyvän veden hapen isotooppien O^{18} ja O^{16} välisen suhteen määrittelymenetelmäksi" (jäljempänä happimenetelmä 16/18), vain varmistaakseen perinteisillä menetelmillä saadut tutkimustulokset.

5 Happimenetelmällä 16/18, jota kutsutaan myös magneettisen resonanssin tutkimukseksi tai menetelmäksi, voidaan isotooppien välisten suhteiden massaspektrillä selvittää, onko viiniin lisätty vettä. Menetelmässä analysoidaan lähinnä viinissä oleviin vesimolekyyleihin (H^2O) sisältyvän hapen (O) isotooppeja. Happiatomit esiintyvät luonnossa kolmen eri isotoopin muodossa: isotooppina O^{16} (99,8 % kaikista happiatomeista), isotooppina O^{17} (0,04 % kaikista happiatomeista) ja isotooppina O^{18} (0,16 % kaikista happiatomeista). Tutkittaessa viininäytteessä olevaan veteen sisältyvän hapen isotooppien O^{18} ja O^{16} välistä suhdetta menetelmässä otetaan huomioon se, että kasviperäisessä vedessä on enemmän O^{18}-isotooppeja kuin sade- tai lähdevedessä.

6 Trierissä sijaitsevan laboratorion tekemistä analyyseistä ilmenee, että kyseiseen viiniin oli lisätty vettä. Niinpä toimivaltaiset saksalaiset viranomaiset takavarikoivat viinin. Kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan asian asianosaisten aloitteesta eräät toisetkin laboratoriot tekivät viinistä tämän jälkeen analyysejä, joiden tulokset olivat erilaisia.

7 Faberin pyynnöstä saksalaiset viranomaiset lähettivät viinin lopulta Italiaan, jossa osa viinistä lähetettiin tislattavaksi kun taas osa palautettiin Celestinin viinikellariin; Celestini oli tällä välin purkanut myyntisopimuksen.

8 Asetuksen N:o 822/87 liitteessä I olevassa 10 kohdassa, johon kyseisen asetuksen 1 artiklan 4 kohdan a alakohdassa viitataan, viini määritellään seuraavasti:

"*Viini*: ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypälemehusta saatu tuote."

9 Kyseisen asetuksen 15 artiklan 4 kohdassa kielletään veden lisääminen viiniin, jollei neuvosto päätä poikkeuksista. Yhteisön säännöksissä ei ole koskaan hyväksytty tällaista enologista käytäntöä; erityisesti on todettava, että veden lisäämistä viiniin ei mainita tämän asetuksen liitteessä VI olevassa luettelossa sallituista enologisista käytännöistä ja käsittelyistä.

10 Asetuksen N:o 822/87 73 artiklan 1 kohdan mukaan viinejä "ei saa tarjota tai toimittaa nautittavaksi, jos ne on käsitelty sellaisilla enologisilla käytännöillä, joita ei ole yhteisön säädöksissä tai niiden puuttuessa kansallisissa säädöksissä hyväksytty".

11 Enologisia käytäntöjä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä elokuuta 1978 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1972/78 (EYVL 1978, L 226, s. 11) 1 artiklassa säädetään tältä osin seuraavaa:

"Viinit, jotka — — eivät sovi nautittavaksi, eivät saa olla ilman laillista perustetta tuottajan tai kauppiaan hallussa. Ne voidaan hävittää, mutta niitä ei voida siirtää muualle kuin tislaamoon, etikkavalmistamoon tai laitokseen, joka käyttää tai jalostaa niitä teollisesti. — —"

12 Asetuksen (ETY) N:o 822/87 74 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin kyseinen artikla on muutettuna 2 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1972/87 (EYVL 1987, L 184, s. 26) 1 artiklalla, säädetään tarkastusmenetelmistä seuraavaa:

"1. Vahvistetaan 83 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

a) määritysmenetelmät, joilla voidaan määritellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden koostumus, sekä säännöt sen määrittelemiseksi, onko nämä tuotteet käsitelty sallittujen enologisten käytäntöjen vastaisesti;

— —."

13 Kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Kuitenkin silloin, kun yhteisön määritysmenetelmiä tai 1 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä ei ole vahvistettu kyseisestä tuotteesta etsittävien aineiden löytämiseksi ja niiden määrän määrittelemiseksi, sovelletaan

a) kansainvälisen viiniviraston (IWO) yleiskokouksen hyväksymiä määritysmenetelmiä, jotka se on julkaissut

tai

b) — —

c) jos soveltuvaa määritysmenetelmää ei ole mainittu a ja b alakohdassa tarkkuutensa, toistettavuutensa ja uusittavuutensa vuoksi:

— kyseessä olevan jäsenvaltion hyväksymää määritysmenetelmää

tai

— tarvittaessa mitä tahansa muuta asianmukaista määritysmenetelmää."

14 Yleisistä tarkastuksia koskevista säännöistä viinialalla 19 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2048/89 (EYVL 1989, L 202, s. 32) 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet viinilainsäädännön noudattamista koskevan valvonnan parantamiseksi erityisesti liitteessä tarkoitetuilla erityisaloilla.

2. Valvonta liitteessä tarkoitetuilla aloilla suoritetaan joko järjestelmällisesti tai pistokokein — —".

Asetuksen N:o 2048/89 13 artiklan toisen kohdan mukaan määritysmenetelmät ovat asetuksen N:o 822/87 74 artiklassa tarkoitetut määritysmenetelmät.

15 Komissio antoi asetuksen N:o 822/87 74 artiklan 1 kohdan perusteella asetuksen N:o 2676/90. Tässä asetuksessa ei kuitenkaan säädetä menetelmistä, joilla paljastetaan veden lisääminen viiniin.

16 Celestini pitää happimenetelmä 16/18:aa lainvastaisena. Celestini väittää siis, että koska Faber ei ole ottanut viiniä vastaan eikä myöskään riitauttanut sen takavarikkoa, Faberin on korvattava aiheutunut vahinko Italian siviililain lainvastaisia tekoja koskevan 2043 nojalla.

17 Celestini haastoi Faberin näin ollen 23.6.1993 Tribunale civile e penale di Ravennaan ja vaati kansallista tuomioistuinta toisaalta toteamaan, että Faber on näiden laiminlyöntien takia vastuussa aiheutuneista vahingoista, ja toisaalta, että Celestinille annettaisiin lupa olla noudattamatta saksalaisten hallintoviranomaisten tekemää takavarikkoa ja myydä se osa viinistä, joka oli varastoituna hänen kellareihinsa.

18 Kansallinen tuomioistuin katsoi, että jos happimenetelmä 16/18 osoittautuisi lainmukaiseksi, Celestinin pyyntö olisi hylättävä, ja se pyysi yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

"1) Onko ETY:n perustamissopimuksen 30 artiklaa tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltioita toteuttamasta sellaisia toimenpiteitä, joilla estetään toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan viinierän tuonti sen alueelle ja myynti siellä, jos tämän viinin mukana seuraa sen jäsenvaltion, josta viini on peräisin, asianmukaisesti hyväksymän tutkimuslaitoksen sääntöjenmukaisesti antamia analyysitodistuksia, joissa vahvistetaan viinin olevan asiaa koskevien yhteisön säännösten mukaista?

2) Voiko jäsenvaltio, johon viini tuodaan, jättää ensimmäisessä kysymyksessä kuvatun kaltaisessa tilanteessa ETY:n perustamissopimuksen 36 artiklan perusteella ottamatta huomioon siinä jäsenvaltiossa, josta viini viedään, tehtyjen viinianalyysien tulokset ja katsoa voivansa turvata tässä artiklassa säädetyt

perustavanlaatuiset edellytykset käyttämällä viinianalyysimenetelmää, joka perustuu hapen isotooppitutkimukseen ja joka on täsmennetty kolmannessa kysymyksessä?

3) Voidaanko yksittäisestä viinierästä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 74 artiklan 2 kohdan c alakohdan, kun sitä luetaan yhdessä asetuksen (ETY) N:o 2676/90 säännösten kanssa, nojalla suoritetun sellaisen yksittäisen viinianalyysin tuloksia, johon on käytetty niin kutsuttua 'hapen isotooppitutkimus 16/18 -menetelmää', pitää tässä artiklassa tarkoitetun tarkkuutensa, toistettavuutensa ja uusittavuutensa perusteella laillisina ja luotettavina, kun: a) tietyn alueen viinin luonteenomaisista ominaisuuksista ei ole olemassa tietopankkia, joka olisi laadittu järjestelmällisesti useiden viinivuosien perusteella ja tarkoitettu todellisen vertailun perustaksi; b) ainoat käytetyt tiedot ovat magnesiumin, tuhkapitoisuuden ynnä muun sellaisen analyyttiset arvot, jotka muun muassa vaikuttavat siltä, että ne eivät ole yhteneväisiä tai yhteensopivia muiden analyysien tulosten kanssa?"

Ennakkoratkaisukysymysten tutkittavaksi ottaminen

19 Saksan hallituksen tukemana komissio katsoo, että ennakkoratkaisukysymykset on jätettävä tutkimatta seuraavien syiden vuoksi: italialaiset tuomioistuimet eivät ole toimivaltaisia ratkaisemaan pääasiaa, ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevassa päätöksessä ei ole riittävän täydellisesti ja yksityiskohtaisesti selostettu asian tosiseikkoja ja asiaan sovellettavia oikeussääntöjä, kansallisessa tuomioistuimessa käytävä oikeudenkäynti on keinotekoinen ja esitetyillä kysymyksillä ei ole merkitystä asian kannalta.

20 Näitä perusteluja ei voida hyväksyä. Italialaisten tuomioistuinten eli tässä tapauksessa Tribunale civile e penale di Ravennan kansainvälisen toimivallan väitetyn puuttumisen osalta on muistutettava, ettei yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä ole tutkia, onko ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskeva päätös tehty tuomioistuinten organisointia ja oikeudenkäyntimenettelyä koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti (ks. erityisesti asia C-39/94, SFEI ym., tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. I-3547, 24 kohta). Sama pätee myös silloin, kun kyse on tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä

syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) nojalla määriteltävästä kansainvälisestä toimivallasta — josta tässä asiassa on kyse —, paitsi niissä tapauksissa, joissa ennakkoratkaisukysymys koskee juuri tämän yleissopimuksen määräyksiä.

21 Niiden muiden perustelujen osalta, jotka on esitetty tehtyjen kysymysten tutkimatta jättämiseksi, on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityspiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen yhteisöjen tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta (ks. asia C-387/93, Banchero, tuomio 14.12.1995, Kok. 1995, s. I-4663, 15 kohta). Näin ollen heti kun esitetyt kysymykset koskevat yhteisön oikeuden tulkintaa, yhteisöjen tuomioistuimen on periaatteessa annettava ennakkoratkaisu (ks. erityisesti asia C-415/93, Bosman, tuomio 15.12.1995, Kok. 1995, s. I-4921, 59 kohta).

22 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin katsonut, että poikkeuksellisissa olosuhteissa sen tehtävänä oli oman toimivaltansa arvioimiseksi tarkastella niitä edellytyksiä, joiden mukaisesti kansallinen tuomioistuin oli kääntynyt sen puoleen (ks. asia 244/80, Foglia, tuomio 16.12.1981, Kok. 1981, s. 3045, 21 kohta). Kansallisen tuomioistuimen esittämä ennakkoratkaisupyyntö voidaan jättää tutkimatta vain, jos on ilmeistä, että yhteisön oikeuden tulkinnalla, jota tämä tuomioistuin on pyytänyt, ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen taikka jos ongelma on pelkästään hypoteettinen eikä yhteisöjen tuomioistuimella ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeellisia hyödyllisen vastauksen antamiseksi yhteisöjen tuomioistuimelle esitettyihin kysymyksiin (ks. erityisesti em. asia Bosman, tuomion 61 kohta).

23 Tässä tapauksessa ei ole kyse tällaisesta tilanteesta. Celestini eikä myöskään Faber, jotka kummatkin ovat riitauttaneet happimenetelmä 16/18:n lainmukaisuuden, eivät ole kääntyneet saksalaisten tuomioistuinten puoleen; ainoastaan nämä tuomioistuimet ovat toimivaltaisia toteamaan, onko se päätös lainmukainen, jolla saksalaiset viranomaiset totesivat kyseisen viinin nautittavaksi kelpaamattomaksi. Ennakkoratkaisukysymyksen esittämistä koskevaa pyyntöä ei kuitenkaan voida

pelkästään tämä seikan perusteella jättää tutkimatta. Asiakirja-aineistosta ei näet ilmene mitään muita sellaisia seikkoja, joista selvästi kävisi ilmi, että kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan riidan asianosaiset olisivat etukäteen yhdessä päättäneet, että yhteisöjen tuomioistuimen olisi ratkaistava asia keinotekoisen riidan perusteella, mistä edellä mainitussa asiassa Foglia oli kyse.

24 On siis todettava, että yhteisöjen tuomioistuimella on tässä asiassa tiedossaan riittävästi tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotta se voi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin.

25 Esitettyjen kysymysten asiaankuuluvuuden kannalta on vielä todettava, että kansallinen tuomioistuin on selittänyt, että jos yhteisöjen tuomioistuimen antamissa vastauksissa todettaisiin, että happimenetelmä 16/18 on yhteisön oikeuden mukainen, Celestinin nostama kanne olisi hylättävä. Yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä ei tässä oikeudenkäynnissä ole asettaa kyseenalaiseksi tätä arviota.

26 Edellä esitetystä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta vastata Tribunale civile e penale di Ravennan esittämiin kysymyksiin.

Ensimmäinen ja toinen ennakkoratkaisukysymys

27 Ensimmäisellä ja toisella ennakkoratkaisukysymyksellään, joita on asianmukaista tarkastella yhdessä, kansallinen tuomioistuin kysyy lähinnä, onko perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklaa tulkittava siten, että niiden vastaista on se, että jäsenvaltio tarkastaa jossain toisessa jäsenvaltiossa tuotettua viiniä asianmukaisesti selvittääkseen, onko se yhteisön säännösten mukaista, myös siinä tapauksessa, että viinin mukana on siinä valtiossa, josta viini on peräisin, asianmukaisesti hyväksyttyjen laboratorioiden sääntöjenmukaisesti antamia analyysitodistuksia.

28 Celestini ja Italian hallitus väittävät, että se, että saksalaiset viranomaiset eivät ole luottaneet Italiassa tehtyihin tarkastuksiin, merkitsee perustamissopimuksen 30 artiklaan perustuvan, kansallisten tarkastusten vastavuoroista tunnustamista koskevan yleisen periaatteen loukkaamista. Saksalaisten viranomaisten toimintaa ei voida perustella myöskään perustamissopimuksen 36 artiklalla.

29 Tätä väitettä ei voida pitää perusteltuna. On muistutettava, että kuten Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ja komissio ovat korostaneet, viinin tuottamista ja myymistä säädellään viinikaupan yhteisestä järjestämisestä annetuilla säännöillä, jotka ovat yksityiskohtaisia ja täsmällisiä.

30 Niinpä asetuksen N:o 822/87 15 artiklan 4 kohdassa kielletään veden lisääminen viiniin; veden lisääminen on sellainen kyseisen asetuksen 73 artiklassa tarkoitettu enologinen käytäntö, jota ei ole hyväksytty.

31 Sen varmistamiseksi, että alalla käytetään asianmukaisia enologisia käytäntöjä, asetuksen N:o 2048/89 3 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet valvonnan parantamiseksi. Saman artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden ei tarvitse tyytyä pelkästään pistokokeiden tekemiseen vaan ne voivat tehdä myös järjestelmällisiä tarkastuksia.

32 Näitä johdetun yhteisön oikeuden säännöksiä on kuitenkin tulkittava mahdollisuuksien mukaan perustamissopimuksen määräysten ja yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti (ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-90/90 ja C-91/90, Neu ym., tuomio 10.7.1991, Kok. 1991, s. I-3617, 12 kohta).

33 Niinpä asetuksen N:o 2048/89 3 artiklassa mainitut valvontatoimenpiteet eivät ole sallittuja, jos niiden soveltamisella on epäedullisia seurauksia muista jäsenvaltioista peräisin olevan viinin menekille ja jos ne näin ollen ovat perustamissopimuksen

30 artiklassa kiellettyjä, määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä (yhdistetyt asiat 89/74, 18/75 ja 19/75, Arnaud ym., tuomio 30.9.1975, Kok. 1975, s. 1023, 13 kohta). Tarkastukset eivät näin ollen saa olla syrjiviä.

34 Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa 42/82, komissio vastaan Ranska, 22.3.1983 antamassaan tuomiossa (Kok. 1983, s. 1013, 54 kohta) lisäksi todennut tuona ajankohtana sovelletusta yhteisön lainsäädännöstä, että tarkastusten on oltava tarpeellisia tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi ja etteivät ne saa aiheuttaa tuonnille sellaisia esteitä, jotka olisivat väärässä suhteessa näihin päämääriin. Tästä seuraa, että sen jäsenvaltion viranomaisten, johon viini tuodaan, on otettava huomioon viinin alkuperämaassa tehdyt tarkastukset (ks. em. asia komissio v. Ranska, tuomion 56 kohta). Niinpä asetuksessa N:o 2048/89 tarkoitettu kansallisten valvontaviranomaisten keskinäinen yhteistyö ja avunanto edellyttävät, että jäsenvaltio, johon viini tuodaan, hyväksyy siinä maassa laaditut analyysitodistukset, jossa viini tuotetaan.

35 Tämän oikeuskäytännön perusteella ei kuitenkaan ole mahdotonta, että toisen analyysin tai lisäanalyysin tekeminen voisi olla perusteltua silloin, kun voidaan kohtuudella olettaa, että viini ei vastaa yhteisön säännöksissä säädettyjä vaatimuksia.

36 Sama koskee myös kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan riidan kaltaista tapausta, jossa siinä jäsenvaltiossa, johon viini tuodaan, tehdyillä lisäanalyyseillä pyritään selvittämään viinin sellaisia ominaisuuksia, joita ei ole tarkastettu siinä jäsenvaltiossa tehdyissä analyyseissä, jossa viini on tuotettu.

37 Näin ollen ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on vastattava, että perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklaa on tulkittava siten, ettei niiden vastaista ole se, että jäsenvaltio tarkastaa toisessa jäsenvaltiossa tuotettua viiniä asianmukaisesti selvittääkseen, onko se yhteisön sääntöjen mukaista, vaikka viinin mukana on sen jäsenvaltion, josta viini on peräisin, asianmukaisesti hyväksymien laboratorioiden

sääntöjenmukaisesti antamia analyysitodistuksia, kun näitä tarkastuksia tehtäessä ei esiinny syrjintää, kun niissä noudatetaan suhteellisuusperiaatetta ja kun otetaan huomioon siinä jäsenvaltiossa, josta viini on peräisin, jo tehdyt tarkastukset.

Kolmas ennakkoratkaisukysymys

38 Kolmannella kysymyksellään kansallinen tuomioistuin haluaa tietää, onko happimenetelmä 16/18 asetuksen N:o 822/72 74 artiklan 2 kohdan c alakohdassa vahvistettujen tarkkuutta, toistettavuutta ja uusittavuutta koskevien arviointiperusteiden mukainen.

39 Tältä osin on todettava, että edellä mainitut arviointiperusteet ovat tieteellisiä. Kuten julkisasiamies korosti ratkaisuehdotuksensa 53 kohdassa, se, onko happimenetelmä 16/18 näiden arviointiperusteiden mukainen, voidaan näin ollen määritellä ainoastaan asianmukaisen tieteellisen näytön ja tähän näyttöön perustuvien tosiseikkoja koskevien toteamusten perusteella. Kansallisessa tuomioistuimessa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on tehdä nämä toteamukset kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien menettelytapasääntöjen mukaisesti. On kuitenkin tärkeää todeta, että kansallisen tuomioistuimen olisi tässä yhteydessä myöskin tutkittava, onko kansainvälisen viiniviraston yleiskokous tällä välin hyväksynyt kyseisen menetelmän, ja jos se on näin tehnyt, millä edellytyksillä menetelmä on hyväksytty.

40 Kolmanteen kysymykseen on siis vastattava, että kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on määritellä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien menettelytapasääntöjen mukaisesti, onko viiniin sisältyvän veden hapen isotooppien O^{16} ja O^{18} välisen suhteen määrittelyä koskeva viinianalyysimenetelmä asetuksen N:o 822/87 74 artiklan 2 kohdan c alakohdassa vahvistettujen tarkkuutta, toistettavuutta ja uusittavuutta koskevien arviointiperusteiden mukainen.

Oikeudenkäyntikulut

41 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Italian, Saksan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut Tribunale civile e penale di Ravennan 2.3.1994 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklaa on tulkittava siten, ettei niiden vastaista ole se, että jäsenvaltio tarkastaa toisessa jäsenvaltiossa tuotettua viiniä asianmukaisesti selvittääkseen, onko se yhteisön sääntöjen mukaista, vaikka viinin mukana on sen jäsenvaltion, josta viini on peräisin, asianmukaisesti hyväksymien laboratorioiden sääntöjenmukaisesti antamia analyysitodistuksia, kun näitä tarkastuksia tehtäessä ei esiinny syrjintää, kun niissä noudatetaan suhteellisuusperiaatetta ja kun erityisesti otetaan huomioon siinä jäsenvaltiossa, josta viini on peräisin, jo tehdyt tarkastukset.

2) Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on määritellä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien menettelytapasääntöjen mukaisesti, onko viiniin sisältyvän veden hapen isotooppien O^{16} ja O^{18} välisen suhteen määrittelyä koskeva viinianalyysimenetelmä asetuksen N:o 822/87 74 artiklan 2 kohdan c alakohdassa vahvistettujen tarkkuutta, toistettavuutta ja uusittavuutta koskevien arviointiperusteiden mukainen.

Mancini Hirsch Ragnemalm

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä kesäkuuta 1997.

R. Grass

kirjaaja

G. F. Mancini

toisen jaoston puheenjohtaja